

lingsret til ny Præsteembeder paa Grund af, at de have indsamlet Penge til disse Kirkers Opførelse og ligeledes til deres Drift, om man saa maa sige. Det kan være naturligt og rimeligt, at man, første Gang en saadan Præst ansættes, tager Hensyn til en Indstilling fra vedkommende Komite, men at dette skulde være noget, som ogsaa skulde ske ved fremtidige Ansættelser, vilde jeg finde i højeste Grad mærkværdigt og fuldstændig stridende mod vor gældende Lovgivnings baade Aand og Bogstav. Og jeg skal tillade mig at sige, at jeg i alt Fald ikke vil være med til at anbefale, at en saadan Ret blev given ved en ny Lov. En helt anden Sag bliver det, hvis man kunde komme til en saadan Ordning, som den sidste ærede Taler omtalte: at give Menighederne Landet rundt — men ikke tilfældig dannede Komiteer til Indsamling af Penge, selv om det er til kirkeligt Brug — en vis Indstillingsret, en vis Ret til Indflydelse paa Ansættelsen af deres Præster. — Hvad Kirken i Hellerup angaar, tror jeg, at jeg kan sige, at det har været min og det andet Højremedlems Grund til ikke at tiltræde Forslaget derom, at vi finde, at Planen paa en vis Maade er for gammel; Planen for denne Kirke, Kirkens Størrelse o. s. v. er jo dannet paa Grundlag af en Folketælling af 1895; men der bor nu sandsynligvis det dobbelte Antal Mennesker i Hellerup, og man risikerer ved nu at bygge en saadan Kirke, at man — hvad der jo ogsaa er forudsat i Ministeriets Skrivelse — om kort Tid skal udvide den, og dette synes vi ikke, der er tilstrækkelig Grund til. Jeg vil med det samme sige, at saaledes som Stemningen er — ikke fordi jeg i og for sig er enig deri — tror jeg, at den højtærede Minister maa lægge Mærke til, at det ikke vil blive let for ham her i Tinget at gennemføre noget Tilskud til Kirker, hvortil det fra anden Side fremkomne Tilskud ikke er fuldstændig privat. Thi det har dog været en medvirkende Grund til, at man har nægtet saavel Kirken i Randers som ogsaa Kirken i Hellerup, at det har været delvis kommunale Tilskud, hvorfor de skulde bygges; det er ikke, fordi jeg lægger særlig Vægt derpaa, men allerede fra tidligere Tid har jeg den Opfattelse,

at man ikke har i Sinde at gaa med dertil, og dette er vistnok endnu mere Tilfældet nu; og naar Folk omkring i Landet faa dette bestemt at vide, saa vide de, hvad de have at rette sig efter, og saa bliver man fritagen for at sige nej til Kirker, som man i og for sig har Sympati for at faa bevilget Tilskud til. (*En Stemme: Højere.*) Ja, jeg skal tale saa højt, jeg kan. — Der er af Udvalget stillet Forslag om, at der til Udgivelse af naturhistoriske Afhandlinger med populær Tekst, det vil sige til Udgivelse af *Zoologia Danica*, i Stedet for det af Ministeriet forlangte Tilskud af 3,000 Kr. i 5 Aar kun skal bevilges 2,000 Kr. aarlig i 3 Aar. Det er jeg gaaet med til, men jeg maa dog sige, at jeg ikke kan være enig med den ærede Ordfører i, at det, at vi alle ere gaaede med dertil, betyder, at vi ere enedes om, at dette Værk skal afsluttes, naar de 3 Aar ere gaaede, og Fiskene og Straaledyrene ere afbildede og beskrevne. Det er ganske sikkert, at et Værk som dette efter den Plan, som en Gang er lagt for det, staar midt imellem et rent videnskabeligt Værk og et populært Værk, det er sikkert, deri har den ærede Ordfører Ret, men det have vi vidst fra først af. Det har været Professor Schiødt's Mening fra først af, da Kultusminister Fischer stillede Forslag desangaaende her i Tinget og blev enig med Tinget om at begynde paa dette Værk. At dette Værk ikke kan gennemføres paa den Maade, at vi virkelig nogensinde kunne faa et Værk, der blot tilnærmelsesvis kunde omfatte alle danske Dyr, saaledes som *Flora Danica* omfatter i alt Fald alle højere, danske Planter, er sandt, men alligevel er der ikke noget i Vejen for, at de mere interessante Dyr, Dyr af en vis Størrelse, som have Interesse for os alle sammen af den ene eller den anden Grund, kunne blive afbildede og beskrevne i dette Værk, naar vi ganske rolig fortsætte med at give et Par Tusinde Kroner om Aaret. Det maa erindres, at *Flora Danica* begyndte i forrige Aarhundrede og først er afsluttet omtrent hundrede Aar efter sin Begyndelse. Landet har særdeles stor Ære af at have faaet et saadant Værk afsluttet, saa vidt afsluttet, som det dog er; der er intet andet Værk, der saa fuldstæn-